

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ

**Юлія СЕМИРЯЖКО:
ДИТЯЧІ АРХІТЕКТУРНІ
ПРОЕКТИ**

Минуле літо у Рубіжно-му було дуже тривожним, а нинішнє — спокійне. Хоча подекуди чуто постріли — це на стрільбищах тренуються українські бійці. Вчителька Рубіжанської спеціалізованої школи I–III ступенів №10 **Юлія Семиряжко** — фіналістка конкурсу «Вчитель року» — розповідає: — Рубіжне — місто невелике, у ньому всього десяток загальноосвітніх шкіл. Рік тому виїхало дуже багато дітей, натомість приїхали біженці. Але поступово люди повертаються у власні домівки... У таких умовах було важко брати участь у конкурсі.

Юлія Валентинівна відстояла честь усієї Луганщини — на «відмінно» пройшла конкурсні випробування як на обласному, так і на всеукраїнському рівні.

— Вісім років тому я вже була учасницею цього професійного конкурсу. Маю сказати, що вимоги дещо змінилися. Так, професія педагога вічна: вона була, є і буде давати добро, нести знання дітям. Проте нині в наше життя увірвалися нові технології, зокрема — комп'ютерні. І це, звичайно, змінило і сам конкурс «Учитель року». Всім нам довелося опанувати нові технології, адже за ними — майбутнє, — ділиться своїми спостереженнями пані Юлія. — На уроках я працюю з комп'ютером, проектором та екраном. Поєдную мультфільми, вірші, відео та музику. В навчальній програмі написано, що мистецтво має розслабляти, знімати стрес у дитини в процесі навчання. І я намагаюся це робити максимально ефективно.

Свій майстер-клас — одне з конкурсних випробувань — вона присвятила формам роботи із закріплення навчального матеріалу. Саме цей етап уроку, на її думку, часто є «слабкою ланкою».

— На уроках ми приділяємо більше уваги теорії та практиці. Буває, що на закріплення матеріалу не вистачає часу. У пригоді колегам і методистам стануть чотири варіанти із закріплення навчального матеріалу, які не забирають багато часу, — говорить вона. — У майстер-класі чимало цікавих моментів. Старшокласникам, на мою думку, краще працювати у групах — спільно шукати відповіді на поставлені запитання. А для менших дітей найліпшою буде ігрова форма.

Юлія Семиряжко є керівником міських об'єднань учителів образотворчого мистецтва та вчителів художньої культури. Педагог упевнена: опануванню образотворчого мистецтва сприяє хенд-мейд.

— Розповісти — це одне, а запропонувати зробити — зовсім інше. Я рекомендую учням одного класу впродовж року «працювати на одну ідею», — каже Юлія Валентинівна. — Навіть спочатку, коли програма була у формі експерименту, результат перевершив наші очікування. Тоді я запропонувала учням створити архітектурний проект «Комплекс дитячого відпочинку на морському узбережжі». Вони працювали у групах — втілювали дитячі мрії у макетах. Коли робота була завершена, ми об'єднали ці проекти, сфотографували і відправили на конкурс «Луганщина 2030». Тоді завоювали перше місце. Мені здається, ми мусимо знову повернутися до цієї ідеї, адже регіон зараз цього потребує.

Оформлюючи макети, зроблені з білого ватману, діти інколи розмальовують їх у реалістичні «земельні» відтінки. Та обов'язково бувають вкраплення яскравих фарб, іноді додають атласні стрічки для декорування, намистинки. Популярний атрибут — фонтани з блакитною водою. Фотоальбом можна переглянути на ресурсі <http://juli13.jimdo.com/>.

— Це ми, дорослі, є більш скрученими. А свідомість дітей — дуже рухлива. Вони біду сприймають надто гостро, але потім досить швидко позбавляються цих переживань. Я не здивована, що навіть зараз школярі використовують яскраві фарби, — каже Юлія Семиряжко. — В минулому році, особливо восени, ми підтримували наших бійців на блокпостах, дарували малюнки. Але війну учні не малювали. Розуміли: танки і гармати у бійців і так є. Діти ілюстрували любов до Батьківщини, малювали дорогих людей — маму й тата.

Зустрічі з іменитими художниками, відвідування виставок народних умільців, екскурсії до музеїв — це теж частина уроків образотворчого мистецтва й художньої культури. А власну творчість діти проявляють впродовж тижнів образотворчого мистецтва — стають авторами яскравих арт-шедеврів, організують виставки учнівських робіт.

ШКІЛЬНА АРТ-МАЙСТЕРНЯ

Фінальні змагання в номінації «Образотворче мистецтво» Всеукраїнського конкурсу «Вчитель року» обіцяють бути цікавими: свій досвід представлятимуть як досвідчені, так і молоді творчі вчителі. До підсумкових випробувань вийшли найсильніші педагоги, які здобули перемогу в областях. Досвід кожного — унікальний.

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ

**Ольга ЯНЧУК:
ІЗОТЕРАПІЯ —
ЗЦІЛЕННЯ ТВОРЧІСТЮ**

Учителька Луцької загальноосвітньої школи I–III ступенів №23 **Ольга Янчук** бере участь у конкурсі не вперше. У 2003 році, молодою конкурсанткою, вона усвідомила: ці змагання, хоч є цікавими, вимагають ґрунтовної підготовки та досвіду.

— Підготуватися до випробувань за місяць просто неможливо. Треба завчасно зібрати матеріал, правильно його систематизувати й оформити. Саме ця робота забирає багато часу, — говорить Ольга Адольфівна. Про кожну номінацію, з якої проходить змагання, вчителі, як правило, дізнаються за рік. Якщо педагог насправді вирішив, що братиме участь, то готуватися слід якомога раніше.

Пані Ольга радить молодим учителям розпочинати з накопичення матеріалу. Необхідний обсяг, за її словами, — це цикл уроків і цікава проблема, над якою вони працюють. Звичайно ж, учасники мають вірити у свої сили та бути впевненими.

— Досвід — це вагама складова для педагога-конкурсанта. Цього року я наважилася взяти участь у змаганнях і представити свої напрацювання. Педагогічний досвід, конкурсні уроки й майстер-клас об'єднала однією темою. Це — ланцюжок, який дає змогу всьобачно розкрити всі елементи теми, — наголошує фіналістка. — Над темою «Ізотерапія як ресурс педагогічного впливу на розвиток творчого потенціалу особистості школяра у процесі навчання» я працюю впродовж двох років. Робота мене захопила, адже ізотерапія дає можливість об'єднати на шкільному уроці навчання

й лікування. Це — терапія образотворчою діяльністю, передусім малюванням.

Учителька стверджує: стан здоров'я школярів стає дедалі гіршим. За статистикою, 90 відсотків дітей до закінчення школи мають хронічні захворювання. Відповідний моніторинг стану здоров'я провели і в рідній школі. Висновки медиків підтвердили ці неоптимістичні дані.

— Образотворче мистецтво допомагає кожному зазирнути у свій внутрішній світ. А альтернативна технологія — арт-терапія — дає змогу поєднати процеси і навчання, і лікування, — наголошує педагог. — Коли дитина є емоційно здоровою, то їй комфортніше працювати: розвивається її творчий потенціал, суттєво покращуються результативність навчання, швидше проходить адаптація в колективі.

Ольга Адольфівна знає, як за допомогою малюнка вийти з конфліктної ситуації або позбутися переживань. А під час майстер-класу ділиться досвідом і пропонує низку ізотерапевтичних вправ і технік, які сприяють зменшенню емоційної напруги, надають можливість вирішити внутрішні конфлікти. Разом з іншими вчителями вона складає спільну позитивну композицію «Пазли добра»: через кольори пропонує відчути свій внутрішній світ.

За спеціальністю Ольга Янчук — учитель образотворчого мистецтва, навчалася в Луцькому державному педагогічному інституті імені Лесі Українки, отримала диплом з відзнакою зі спеціальності «Педагогіка і методи-

ка початкового навчання та образотворчого мистецтва». Упродовж 24 років працює в 23-й загальноосвітній школі.

— Наша школа — серед найкращих у місті. Дуже багато талановитих учнів і вчителів. Наш колектив я часто порівнюю із сім'єю, адже на роботі, як і вдома, — комфортно, — каже вона. — Всі, від малого до великого, вболівали за мене на конкурсі. Адміністрація і колеги давали поради. Не кажучи вже про родину: діти допомагали вирізати «наочність». Переконана: без підтримки сім'ї, колег та адміністрації школи конкурсантам витримати випробування важко.

Одна з оцінок на конкурсі — за блог. Свій Ольга Янчук вирішила зробити як візуальний ряд (<http://art-teacher23.wix.com/olga-yanchuk>).

— Мені здається, мій блог відрізняється від інших учительських. У ньому — всі сфери моєї діяльності. Думаю, він цікавий порадами учням і батькам, мистецькими зустрічами та відкритими уроками. У пригоді стане «Школа молодого педагога», — додає конкурсанта. — «Вчитель року» — це можливість запропонувати свої напрацювання, побачити цікавих людей і перейняти їхній досвід. Та найголовніше — попрацювати в колі однодумців і знайти друзів.